

Psalm 77: Gods weg door de zee – HA

Liturgie:

Welkom

Votum en zegengroet

GK 171 Wees stil....

Wet

Gebed

Voor de kinderen: de zee.

Psalm 16: 1 (op school geleerd)

Lezen: Psalm 77

Zingen: Psalm 77: 4

Preek

GK 73: 1-4

Viering Avondmaal

Formulier

Zingen: "Aan uw tafel" van Sela/Opwekking 737.

Viering

Zingen: *NLB 377 Zoals ik ben kom ik nabij

*GK 57 Ik ben het levensbrood

*Psalm 150a Geprezen zij God (NLB)

*Psalm 103: 1, 9

Dankgebed

Collecte

GK 108

Zegen

Voor de kinderen: De zee.

Jongens en meisjes, wie van jullie zijn wel eens op vakantie bij de zee geweest?

Ja, dat is mooi, hè.

Zwemmen in de golven. Mooie schelpen zoeken op het strand.

Een diepe kuil maken in het zand en die volgieten met water uit de zee.

Zee is ook heel gevaarlijk.

Want wat zegt jullie moeder als je in zee gaat?

"Niet te ver hoor!!".

Mijn vader waarschuwde ons altijd voor de zee.

Wij woonden in IJmuiden vlak bij de zee en gingen daarom vaak naar strand. Mijn vader zei altijd:

"Pas op, de zee is gevaarlijk! Als je te diep gaat, kan de stroming je zomaar meenemen".

Op ieder strand zijn er daarom reddingsboten.

Hoe sterk de zee is, zie je wel als het stormt. De hoge golven kunnen een supertanker van staal zomaar doormidden breken. Ze kunnen een zware dijk doorbreken.

Dat zie je ook in de bijbel terug: de zee is sterk. Heel sterk. De zee kan bruizen. De golven kunnen stukken land wegslaan. Stormen breken schepen in tweeën.

Maar, staat er, de HERE is sterker.

Hij bedwingt de zee. Hij legt zelfs een pad aan door de zee.

Jezus: storm op het meer. Wie is Hij, dat Hij zelfs een storm kan stillen?

Overdenking:

Een wandeling langs het strand.
Wat kan dat heerlijk zijn.
Hand in hand in de zomerzon.
Of met een harde wind in je rug als het stormt.
In het natte zand maken je voeten diepe afdrukken.
Maar als de zee over het strand vloeit, zijn je voetstappen zo weer verdwenen. Alsof je er nooit gelopen hebt.

Zo was het ook met Gods voetstappen door de Rode Zee.
De HERE had zijn volk door de Rode Zee geleid. Een droog pad tussen muren van water. Maar het water vloeide terug en wiste alle sporen uit.
Alsof er nooit een wonder was gebeurd. Alsof er geen God bestond.

Zo ervaart Asaf ook zijn leven.
Het stormt in zijn leven.
Golven van kwaad en pijn slaan over hem heen.
Wat er precies met hem gebeurde weten we niet.
Was hij ernstig ziek?
Wordt het land overspoeld door vijanden?
Hoe dan ook: het stormt in zijn leven.
En hij roept vanuit zijn angst tot God.
Als een drenkeling steekt hij zijn handen uit en roept: "HERE, help mij!!"
Maar er komt geen antwoord.

Hij ligt wakker en denkt terug aan de tijd, dat het leven goed was en hij op de harp speelde.
Wat leek God toen dichtbij.
En wat lijkt God nu ver weg!
Vol twijfel roept hij: "Heeft Hij mij verstoten? Heeft Hij mij niet langer lief? Waarom helpt Hij niet?!!
Vroeger, ja toen redde Hij nog vaak. Vroeger hielp Hij zijn volk. Maar nu niet meer. Is zijn hand veranderd?".
Golven van kwaad spoelen over hem heen en wissen de voetstappen van God in zijn leven uit. God is zo ver weg.

We kennen dat wel.
Je blijkt op een dag ernstig ziek.
Of je dreigt te verdrinken in de verleidingen van satan. Je zonden trekken je steeds meer onder water.
Of je ziet zeeën van verdriet in de wereld om je heen.
Je hoort over Noord-Korea en hoe de mensen daar leven. De leugens. De armoe. De onderdrukking. Gevangenissen en concentratiekampen vol pijn.
Je leest over de opwarming van de aarde en het stijgen van de zeespiegel. De zee zal vele gebieden onder water zetten. En dan natuurlijk eerst de armste.
Regenwouden gaan verdwijnen. Diersoorten sterven uit.
Wat is de zee dan sterk en dreigend!
Je ligt 's nachts wakker: "Wat merk ik nu van God?".

Weet u wat Asaf doet?
Asaf denkt terug aan vroeger.
Aan Gods grote daden. Aan zijn wonderen. Aan de schepping.
Toen scheidde God met grote kracht het droge land van het water.
Een huivering trok toen door de oceanen. De aarde beefde.

Hij denkt terug aan doortocht door de Rode Zee. Hoe de HERE een pad dwars door de golven maakte.

Wij zijn vaak bang voor de zee.

Maar de zee is op haar beurt bang voor God. Want God is sterker dan de zee.

Sterker dan de volkeren zee.

Sterker dan de legers van Babel en Assur die als een zee over het kleine Israël heen bruisen. Sterker dan zeeën vol kwaad.

Asaf denkt aan wat God vroeger deed en aan die machtige daden grijpt hij zich vast.

Dát geeft hem moed.

Dát is ook de grote wending in Psalm 77.

Dat is eerst een klaaglied.

Maar als Asaf aan vroeger denkt, dan wordt het klaaglied een loflied.

Er zijn mensen in onze tijd, die zeggen: 'Ach, al die verhalen in de bijbel over Gods wonderen en zijn verlossing, die zijn wel mooi. Maar wat heb je daar nu aan? Je merkt toch helemaal niets van God!??

Mooi, dat Hij zijn volk door de Rode Zee leidde.

Mooi, dat Jezus opgestaan is uit de dood.

Maar wat zie je daar vandaag van terug? Niets.

Het is als met voetafdrukken op het strand.

Er vloeit één golf overheen en het is weg. Geen spoor meer van God te ontdekken.

Maar Asaf leert het ons anders.

Hij zegt: "Denk hierover na: een God, die vroeger zó machtig kon verlossen, die kan dat vandaag ook".

Hij grijpt zich juist vast aan wat God vroeger deed.

Daarom is het zo belangrijk om steeds weer aan die daden van vroeger te denken. Om ze steeds weer te vertellen.

Want het is waar dat God vandaag ver weg kan lijken.

De satan kan miljoenen tot zonde verleiden.

Oorlogen spoelen als wrede vloedgolven over de aarde.

En elke dag sterven er mensen. De dood lijkt oppermachtig.

Soms zijn de golven zo hoog, dat je God niet meer ziet.

En je kunt God zomaar loslaten.

Maar dat moet je juist niet doen, zegt Asaf!

Want Hij is nu juist de enige die jou kan redden!

Kijk maar naar vroeger: Hij maakte een pad door de golven.

Jezus maakt door de dood heen een weg naar het leven.

Daarom is het zo goed om naar vroeger te kijken. Om te gedenken.

Juist dáárom gaf de Here Jezus ons ook het Avondmaal. Brood en wijn.

Om terug te denken aan zijn dood aan het kruis.

Als je dreigt te verdrinken in je eigen schuld.

Als je geen uitweg ziet uit het kwaad. Als je niet meer naar God toe durft.

Lees dan in je bijbel: dat heeft de HERE niet voor niets laten opschrijven.

Kijk dan naar dat stukje brood en dat slokje wijn.

Dat zijn de voetsporen van het lijden van Jezus in je leven.

Door zijn offer heeft de Vader jouw zonden in de diepte van de zee geworpen.

De aarde beefde toen Jezus stierf.

Door zijn opstanding ligt er een weg naar het nieuwe leven.

De aarde beefde, toen Jezus opstond uit het graf.

De toorn van God over onze zonden bruisde in woeste golven over Hem heen op Golgotha.

En Hij schreeuwde het uit: "Mijn God, mijn God, waarom heeft u mij verlaten!?!?".
De Vader was zo ver weg.
Maar Hij ging niet ten onder: Hij stond op uit het graf en leeft.
Zo machtig is onze God.

Wij zijn vaak bang voor de zee.
Maar de zee is op haar beurt bang voor God.
Dwars door de zee maakt Hij een weg en wie Hem door de golven durft te volgen, die komt veilig aan de overkant.

Amen.